

както въ двѣтъ части на едно алгебрическо уравненіе еднаквиѣ голѣмини са съкращаватъ, той подчъртваше въ своитѣ редове противоположнитѣ *мѣстени* доводи, когато доводѣтъ за струваше *единъ*, два или *три* доводи *противъ*, или доводѣтъ *противъ* струваше много доводи за. Като махваше онѣзи доводи, които са унищожавахъ съ уравненіето, той йоще нѣколко дни обмисляваше и търсяше да му са представи каква-годѣ нова забѣлѣжка и подирѣ рѣшаваше окончателно. Този методъ е твърдѣ сгоденъ кога разгледвами питанъето отъ разни страни. Той не допуща леснина въ обсежда-нията и погрѣшки въ постѣпкитѣ.

По-подирѣ ний ще видимъ че съ това умно и нравственно възпитаніе на самага-себе по рано съставения кроежъ за постепенно съвършенство, Франклинъ добива извѣстността на безукоризненъ человекъ, сила на здравъ смисълъ и величїе на заслугитѣ. Нѣколко години предъ смъртѣта си той написалъ за своитѣ потомци: « че единъ отъ тѣхнитѣ дѣди съ божията помощ билъ длъженъ на туй малко средство дѣто въ продълженіе на 79 години е поживѣлъ честито и здраво ». Той прибавяше че ако и да сж възможни нѣкои промѣни но съ размисляваніе върху туй що е направилъ той добива сила да поднесе мъжественно тѣхнитѣ послѣдствия. Той потвърждаваше че благодареніе на своята *въздържеливость* презъ дългия си животъ можилъ е да са радва на прекрасно здравіе; благодареніе на своя *трудъ* и на своята *умѣренность* той е печелилъ чрезъ материални средства и отъ ранни години високи познания,